

Strmilovské noviny

3/2013

Ročník: IX / cena: 5 Kč

Z obsahu

Něco k zamyšlení.....	str. 2
Vítání dětí.....	str. 2
Strmilov – pěkné místo k životu	str. 2
Hasičské závody	str. 3
YMCA hodnotí	str. 4

Den s koňmi na zámku	str. 5
Výlet ZO ČSŽ	str. 5
Cvrček v číslech	str. 6
Historie	str. 8
Knihovna	str. 8
Škola a školka	str. 9
Házenkáři.....	str.11

Ženské Amatérské Seskupení a Městská kulturní komise ve Strmilově

váš zvou na
zábavný večer

"S PÍSNÍČKOU O ŽIVOTĚ"

KDY?
v pátek 22.11.2013
a v sobotu 23.11.2013
od 19 hodin

KAM?
do kinosálu Beseda
ve Strmilově

Vstupné 50,- Kč Předprodej vstupenek na MeU Strmilov

Kalendárium akcí

21.9. 2013	Den s koňmi na zámku v České Olešné
28.9.2013	Výlov rybníka Adamák
5.10.2013	Zahradní slavnost v Mateřské škole ve Strmilově, od 13.00 hodin, křest knihy „Černý anděl“
6.10.2013	Posezení při harmonice v hotelu Komorník
12.10.2013	Bleší trh na parkovišti před KD Strmilov od 15.00 hodin
26.10.2013	Výlov rybníka Holub od 8 hodin
22-23.11. 2013	Zábavný pořad s ŽAS „S písničkou o životě“ v kinosále Beseda od 19 hodin

16.11. 2013	Poslední záťah
Prosinec	Betlémské světlo (termín bude upřesněn)
25.12.2013	8. městský reprezentační ples
Leden	novoroční koncert PS Smetana v kostele sv. Jiljí ve Strmilově

Výstavy v knihovně v září - prosinci:

- Autorská výstava ručních prací Mgr. Marie Bělíkové „Terapie s háčkem v ruce“
- „Řemesla našich předků“ (něco málo z historie a výstupy z dětské výtvarné soutěže)

Úvodem...

Už jste si někdy všimli, jak lidé mění během roku barvy svých duší?

Asi tak, jako střídáme jarní, letní, podzimní a zimní oblečení. Účesy, šperky, boty. Vědomě, ale i nevědomě se vyladujeme nejen podle počasí, každodenních úkolů, různých životních situací, ale i podle ročních období.

V dešti se lehce říká, že je smutno a šedivo. A ve velkém smutku zažíváme černočernou tmou.

Při radosti jen kveteme veselými barvami, ale ve skutečnosti je barevná hlavně naše duše.

Na jaře se nám duše zazelená. A v plném slunci v létě zase září vesele, optimisticky a má barvu zlatavou, modrou. Na podzim oranžovou nebo červenou, to třeba při babím létu a při plískanicích získává nádech až do tmavě hněda. V zimě je stříbřitě mrazivá, sněhově bílá a někdy také modrá.

Na mou duši! Máme v sobě paletu, ze které si můžeme pro každý den zvolit jinou barvu, odstín. Můžeme barvy mezi sebou mísit a dělat barevné koláže. Nikdy by se nám tedy nemělo stát, že zůstaneme uvnitř jen u černé nebo bílé. Svět ani naše duše takové nejsou. To jen my je takové někdy vidíme a cítíme.

Čas od času tedy nahlédneme do té své barevné palety a zkusme s tím nádherným barevným spektrem kouzlit. Budeme k tomu ovšem potřebovat kvalitní štětec – naši vůli a odhodlání. Co na tom, že občas sprchne a naše barvy se slíjí. Však se nerozpíjí a neztratí se navěky. Sluničko totiž dokáže dělat zázraky a zastoupí mnohého stavitele. Staví pro nás mosty a to nijak ležáké. Když už si myslíme, že je vše ztracené, rozpité a spláchnuté, že ze všech našich barev na paletě zbyla jen šedivá, slunce opět vytáhne ze země všechny barvy zpět na světlo a postaví nám duhový most – úhlednou a barevnou půlkruhovou cestu z chaosu do řádu.

Pro nás by to mohl být symbol nového začátku, nového obrazu. Jen stačí vzít štětec a malovat. Občas se totiž podaří namalovat opravdový barevný skvost, i když to nejde asi všem hned. Zkoušejme to tedy s nadějí a stále.

**Pěkné a všemi barvami malované
podzimní dny přeje**

Vlasta Vondrušová

Aktuálně

Vitání občánků, červen 2013, zleva Karolína Pěchoučková, Jiří Příbyl a Agáta Kolářová se svými rodiči.

(foto archiv Měú Strmilov)

Vitání občánků, květen 2013, zleva Anna Vrbenská, Robin Vlk a Zdeňka Coufalová se svými rodiči

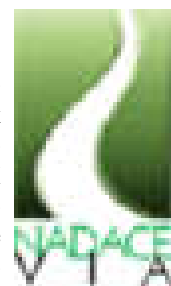
(foto archiv Měú Strmilov)

Strmilov – pěkné místo k životu

Myslíte si, milí čtenáři, že se ve Strmilově dobře žije? Jistě se i u nás (jako všude) dá najít, co se nám nelíbí a co bychom chtěli změnit. Přesto si ale můžeme odpovědět, že žijeme v pěkném místě a Strmilov chápeme jako klidné, dobře vybavené a dostupné městečko na jihu Čech. Nejsme sami, kdo vidí možný rozvoj a příležitosti k dobrému žití právě u nás. V září tohoto roku na základě žádosti města přidělila Nadace Via na realizaci projektu „Strmilov – pěkné místo k životu“ 300 000,-Kč. Získali jsme tím podporu pro to, abychom se pokusili metodou komunitního plánování zapojit veřejnost do rozhodování o podobě veřejné zeleně

na Novém sídlišti. Zapojení veřejnosti však nespočívá pouze v podílení se na plánování prostor, ale hlavním motorem úspěšné realizace projektu je hlavně zapojení místní komunity do realizace úprav formou dobrovolné práce. Darované peníze nejsou totiž určeny na žádné mzdové náklady ani odměny, celá částka je směřována do výstavby a na veřejnou zeleň. V tomto roce uspělo v České republice v této grantové výzvě pouze 5 projektů.

Cílem projektu je metodou

komunitního plánování se pokusit o vytvoření živé komunity v lokalitě Nové sídliště a přilehlých ulicích ve městě Strmilov. Chtěli bychom na kraji Strmilova vytvořit klidovou zónu, která bude sloužit veřejnosti a kde se budou potkávat místní lidé, bude to cíl procházek, místo pro zastavení, kde se najde možnost posedět a popovídat si. Další možností je vysazení stromů a zpevnění cesty pro procházky vně sídliště tak, aby nebylo nutné chodit se psy po asfaltce. Jistě z diskusí vyplynou ještě jiné nápady, jak Strmilov vylepšit, možná vzniknou další komunity ochotné vložit svou práci a najít zdroje k realizaci svých projektů. Důležité je zapojení místních lidí, dětí, rodin i učitelů do vytváření místa, kde žijí. Partnerskými subjekty projektu jsou Mateřská škola Strmilov, Základní škola Strmilov a Fakulta managementu Vysoké školy ekonomické v Jindřichově Hradci. Zkušenost se společným vymýšlením a hledáním shody a řešení bude velmi přínosná pro místní komunitu a zejména pro děti, které budou mít možnost zažít něco takového poprvé. Jak bude projekt probíhat?

Začínáme v říjnu, a to vzděláváním členů organizačního týmu. Nebylo lehké najít lidi, kteří by byli ochotni věnovat svůj čas něčemu navíc, a to zejména o víkendu. Podařilo se to a po celý rok do října 2014 se na organizaci projektu budou podílet tyto lidé: Jarka Sedláková, Karel Urbánek mladší, Jana Knotková, Martina Jahodová, Milan Kalvas a Zdeněk Coufal mladší. Ve středu 30. října 2013 v 18.00 se bude konat na Městském úřadě ve Strmilově informační schůzka, kde představíme projekt a časový průběh plánovaných aktivit. V listopadu zahájíme spolupráci se základní i mateřskou školou a pro děti vyhlásíme kreativní motivační soutěž, aby je bavilo se do projektu zapojit. V lednu 2014 proběhne další veřejné setkání, kde se místní lidé pokusí o vytvoření společné představy prostoru u sídliště. V březnu 2014 na další setkání veřejnosti bude přizván architekt, jenž následně laické představy místních lidí přetaví do odborného návrhu vhodného pro realizaci. Jaro a léto 2014 bude věnováno úpravám veřejného prostranství včetně zapojení dětí

a mládeže do sázení zeleně. Slavnostní otevření upravené plochy je plánováno na září 2014.

Po celý rok bude naši práci podporovat Nadace Via nejen finančním příspěvkem, ale hlavně vzděláváním lidí z organizačního týmu a odbornými konzultacemi k tématu komunitní plánování, publicita, fundraising a práce s veřejností.

A jak se věc týká ostatních lidí ve Strmilově? Možná se naučíme, jak dojít ke kompromisům, i když na začátku bude chtít každý něco jiného. Možná se ukáže, že lidem bude stát za to přijít společně sázet keře i na pozemek, který není jejich. Možná děti nebudou tolik ničit veřejné prostory. Možná nezničí strom, který nedávno s paní učitelkou zasadily. Možná se metoda komunitního plánování na sídlišti osvědčí a budou ji chtít uplatnit i jiné „komunity“ v dalších částech Strmilova. Všichni budou vítáni, do plánování i realizace se může zapojit kdokoli, kdo přijde s dobrými úmysly.

Mgr. Jaroslava Sedláková Ph.D.

Cvičení pro rodiče a děti

Cvičení dětí s rodiči

úterý od 15:30 - 16:30 hod., v tělocvičně

Sportovní hry pro děti

od 5 - 10 let - úterý od 16:45 - 17:45 hod., v tělocvičně

Cvičení batolat

čtvrtek od 9:30 v mateřském centru Jahůdka

Začínáme 1.10.2013, více informací na
tel. 722 165 835

Výlov rybníka Holub

Srdečně zveme na výlov rybníka Holub, který se uskuteční v sobotu 26. října 2013 od 8 hod.

Na hrázi rybníka bude probíhat tradiční prodej ryb a občerstvení.

Spolky a organizace

Hasičské závody ve Strmilově

Již třetím rokem proběhla ve Strmilově hasičská soutěž v požárním útoku nazvaná „O Pohár starosty města Strmilov.“ V 1. ročníku se naší soutěže zúčastnilo 8 družstev mužů a 1 družstvo žen. V 2. ročníku, již zařazeném do Tábořské hasičské ligy (THL), byla účast daleko početnější. Osmnáct družstev mužů a osm družstev žen. Nejlepšími mezi muži v základním kole (3B) byli chlapci z Jankova, okres Benešov u Prahy, časem 17,31 sec. Naši borci se umístili na 15. místě, časem 20,91 sec. Z ženských týmů byly nejrychlejší hasičky ze Dvorců, okres Tábor, časem 16,75 sec. a ve finále (trať na 2B) opět úřadovalo družstvo

z Jankova, časem 14,52 sec.

V letošním ročníku, zařazeném opět do THL, konaném 20.7.2013, se zúčastnilo 29 družstev mužů a 16 družstev žen. Opět jako v loňském roce kralovala družstva z Jankova a ze Dvorců. „Jankováci“ ukončili útok časem 16,98 sec. a děvčata ze Dvorců zaběhla nádherný čas 17,08 sec. Naši kluci se umístili ve velké konkurenci na 13. místě, časem 19,60 sec. Finále bylo pod taktovkou koho jiného, než borců z Jankova, kteří zaběhli nádherný čas 14,14 sec. Myslím, že letošní závody měly velmi dobrou úroveň, jak počtem zúčastněných družstev, kvalitou rozhodčích, připraveností dráhy a

zázemí, tak návštěvností veřejnosti. Chtěl bych za SDH Strmilov poděkovat všem sponzorům, díky nimž jsme mohli rozdat bohaté ceny soutěžním družstvům. Dále děkujeme Zdeňkovi Kubákovi a Mirkovi Fialovi za hudební doprovod při soutěži, strmilovské kapele Kulhavý Orfeus za nádhernou atmosféru po závodech až do nočních hodin, rozhodčím Jiřímu Šustrovi, Karlu Dvořákovi, Jiřímu Čihákovi a Jarolímu Novákovi za bezchybné rozhodování, také moderátorům Lubošovi a Janu Paulusovi za komentování. Děkujeme všem fanouškům hasičského sportu, kteří za námi přišli a tím nás podpořili. Největší dík samozřejmě patří

pořadatelům, členům a přátelům SDH Strmilov za poctivou práci při přípravě soutěže. Nesmíme také zapomenout

poděkovat všem obyvatelům sousedících se sportovním areálem za jejich trpělivost a pochopení. Co napsat na závěr? Snad

jen na shledanou v příštím roce.

Za SDH Strmilov Rudolf Sěč

(foto archiv SDH)

Co mají společného Athény s Hůrkami aneb pohled na letní tábor YMCA Řekyně Vanessy

Tak jako již minulý rok jsme letos dne 9. srpna nasadili do aut a odjeli na tábořiště do Hůrek u Nové Bystřice

na osmidenní tábor ve stejném složení vedoucích, avšak se zcela jiným programem celého tábora. Po loňském cestování v čase byl na programu báječný Western. Avšak kromě programu tu bylo ještě něco nového, odjela s námi i naše nová vedoucí ze zahraničí, kterou byla jednadvacitiletá studentka Agricultural University, Vanessa Serafis z řeckých Athén. Byla to, jak pro nás vedoucí, tak určitě i pro děti velice zajímavá zkušenost, která přinesla mnoho zajímavého do každého dne tábora. Díky tomu si děti mohly vzpomenout také na anglická slovíčka ze školních lavic, použít je v praxi a třeba se dozvědět, jak se v Řecku žije, co se tam jí a jaká zvířátka tam žijí. Po táboře jsem Vanessu poprosil, zda by nám nemohla o táboře napsat také něco z jejího pohledu, protože její názor je zajímavý nejen pro mě, ale doufám, že i pro vás. A co tedy píše o táboře?

“Abych pravdu řekla, strávit

prázdniny v České republice bylo pro mě něčím, čeho jsem se bála. V Řecku je život lehčí, méně starostí, žádná škola, více slunce a zábavy. Všechno to začalo tím, že jsem v Řecku potkala Patrika Prokýška (naš zdravotník a hlavní organizátor tábora), který mě požádal, zda bych nechtěla být vedoucí na letošním táboře YMCA Strmilov. Musím říci, že jsem zprvu chtěla říci ne. Řekla jsem si: „Můj bože, budu někde v lese, uprostřed ničeho, s cizími dětmi? A co tam budu dělat?“ Ale poté jsem se rozhodla se zúčastnit. Odjela jsem na tábor s kamarádkou, která měla za úkol vařit. Zde jsem se setkala s ostatními vedoucími. I přes naše jazykové bariéry byli všichni úžasní. Od prvního dne s nimi jsem si

uvědomila, že pro práci s dětmi budou skvělí. Po několika dnech budování tábora za námi dorazilo 26 dětí. Byla jsem moc ráda, že všechny děti na táboře byly velice milé. Užívali jsme si zábavy po

celý den hraním her v lese, vařením a zpěvem kolem ohně v doprovodu kytar. Užili jsme si také spoustu loveckých her, děti si zkusily střelbu na terč, míčové hry a spoustu dalších aktivit, které ani neznám a je pro mě těžké je všechny vyjmenovat. Když byly děti celý den hodné, večer se za odměnu promítal film ve velkém stanu na plátně. Velice jsem si oblíbila rybník v blízkosti našeho tábořiště, kam jsme se chodili koupat a užívat si zábavy ve vodě. Ale nejvíce ze všeho si myslím, že jsme si užili naší noční bojovou hru. Všude kolem byl slyšet zrychlený tlukot srdcí všech dětí. Všechny byly tak plné obav a starostí, co se bude dít. Na tuto noc mám úžasné vzpomínky. Nakonec bych chtěla říci, že české děti jsou velice silné a ujistila jsem se, že vědí, jak si vždy užít zábavy. Ve srovnání s dětmi z Řeka jsou děti zde více uvolněné a sebevědomé, ale myslím, že je to zcela normální, když na vás řecká holka mluví anglicky a vy jí nic nerozumíte. Uvědomuji si, že jsem si děti, tábor, vedoucí a také české jídlo velice zamilovala. Ale především jsem si užila neskutečnou zábavu, kterou jsme na táboře měli a na kterou budu ještě dlouho vzpomínat. Velice ráda bych se stala součástí dalšího tábora v roce příštím.”

Pohled Vanessy Serafis zprostředkoval a nafotil Jan Vodruš

Den s koňmi na zámku

Zámek v České Olešné se stal v neděli 22. září 2013 svědkem parkurových hobby závodů, které se uskutečnily pod příléhajícím názvem „Den s koňmi na zámku“. Na travnatém kolbišti proběhly skokové závody v pěti různých stupních obtížnosti. Závody začaly v 10,00 hod křížkovým parkúrem s kavaletami, který je vhodný pro úplné začátečníky a mohl se jet i s pomocí vodiče. Největší zastoupení měl křížkový parkúr s kavaletami v ka-

tegorii děti a hojně zastoupení měl i parkúr ve výšce 60cm. Dále následovaly parkúry do výšky 80 cm, parkúr s obtížností ZM s jedním rozeskakováním a postupný do 110 cm. Všichni účastníci obdrželi účastnickou stužku, první tři umístění obdrželi medaile a floty, do pátého místa obdrželi též věcné ceny od sponzorů akce. Občerstvení pro účastníky závodu poskytl továrník Prantl ze Žirovnice a občerstvení pro přihlížející diváky, kteří se sešli v ho-

jném počtu, bylo zajištěno Hasiči z České Olešné.

Tomuto dni předcházeli, velké přípravy. Největší odměnou pro organizátorky akce byl úsměv a spokojenost jezdců a kladný ohlas diváků.

V. Mavercová, M. Sýkorová,
E. Mavercová a V. Švecová

Není kopec jako kopec III.

Poslední roky, vždy ke konci září, pořádá naše ZO zájezd pro své členky, rodinné příslušníky i ostatní zájemce.

Nejinak tomu bylo i letos, kdy jsme se rozhodli navštívit středočeskou Příbram, která má na svém katastru nejen kopce, ale přímo hory.

Jako první na nás čekala Svatá Hora. Její areál je viditelný již zdaleka, ale v důsledku velmi skoupého značení jsme se museli spolehnout na staré dobré „Kdo hledá - najde“. Úspěch se dostavil a zanedlouho jsme již stoupali z parkoviště vzhůru k cíli.

Na vrcholu se nám poutní místo předvedlo v plné kráse a po chvíli jsme již s příjemným průvodcem procházeli nádhernými ambity, otevřenými i uzavřenými kapličkami a mohli jsme obdivovat nástěnné malby, sochy a obrazy, které návštěvníky seznamují s historií tohoto neuvěřitelného místa.

Prohlídka končila v chrámu Nanebevzetí Panny Marie, kde se nachází hlavní oltář zhotovený ze stříbra a je v něm uložena soška Svatohorské Panny Marie.

Při odchodu nás provázely tóny místní zvonkohry, údajně nejlépe naladěné v celé republice.

Následující dvě hodiny pak každý využil dle svých potřeb a nálad.

Zdatnější jedinci se vydali zdolat tam i zpět všech 365 svatohorských schodů vedoucích do Příbrami, jiní využili k prohlídce města silniční minivláček a někteří relaxovali u vydatného oběda v místní restauraci.

Všichni jsme se včas sešli na parkovišti a odjížděli k druhému cíli - Březovému Horám.

Opět přišlo na řadu již zmíněné přísloví a i tentokrát jsme uspěli.

V Hornickém muzeu, v dole Anna, jsme si vychutnali jízdu důlním vláčkem Prokopskou štolou. Na konečné jsme se na chvíli ocitli ve vykutaném prostoru, abychom na vlastní kůži okusili, jak to v podzemí vlastně vypadá. Seznámili jsme se i s dalšími prostory štol a po chvíli nás vláček vrátil zpět na denní světlo.

Poté jsme již odcházeli na prohlídku strojovny, kde jsme mohli obdivovat jak historickou techniku, tak i dost rozměrné údržbářské nářadí.

Čas prohlídek nám zpřijemňoval výborný průvodce, který nás velice poutavou formou seznamoval s historií místního hornictví.

Ještě pár ohlédnutí po areálu a

zhruba za půl hodiny jsme již zastavovali u zámku v Dobříši, který byl do současné podoby přestavěn již v polovině 18. století.

I zde jsme měli štěstí na příjemnou průvodkyni, díky níž jsme se seznámili nejen s historickými interiéry, ale měli jsme možnost nahlédnout i do jednoho pokoje z nedávné doby, kdy byl celý objekt využíván jako Domov spisovatelů. Od r. 1998 již zámek opět patří původním majitelům.

Po prohlídce jsme si samozřejmě nenechali ujít návštěvu přílehlého francouzského parku.

Zde jsme mohli obdivovat nejen zajímavou úpravu zeleně a květinových záhonů, ale zaujalo nás i množství soch a především nádherná Héliova kašna.

A pak již na nás čekal pouze návrat.

Cestou k domovu jsme vstřebávali dojmy z obou příbramských Hor i krásného dobříšského zámku a možná i přemýšleli o tom, že by nebylo od věci nějaký ten „kopec“ v příštím roce opět navštívit.

Sobota, 21. září 2013

Za ZO ČSŽ H. Příbylová

Strmilovský cvrček v číslech

Pravidelná setkávání cvrčkařů způsobují mírný rozruch v jinak docela klidném hotelu Komorník, kde si hráči rozbili svůj hlavní stan. Možná někoho zaujme pár čísel ohledně návštěvnosti těchto akcí. Pan Miloslav Kříšta zodpověděl následující otázky SN:

Kolik se účastní Vašich turnajů hráčů? Jsou to pravidelní účastníci, nebo získáváte stále nové hráče z řad veřejnosti? S kolika hlavami musí tak zhruba počítat hostinský při Vašich pravidelných setkáních

Odpověďt bude složitější, než se na první pohled zdá.

Na vaší otázku - Kolik se účastní Vašich turnajů hráčů? - existuje mnoho odpovědí.

Spolek hráčů cvrčka ve Strmilově pořádá každý rok několik různých turnajů.

Takzvané open = přístupné komukoliv = Strmilovský pohár, Turnaj nadějí a Turnaj dvojic. Každý rok jeden turnaj.

A turnaje uzavřené = Liga ve cvrčkovi = každý rok pět turnajů.

Pár vět, proč je liga uzavřená: Liga ve cvrčkovi je jako téměř všechny ligy uzavřená. Turnaje ligy nejsou open. Přestože neexistuje žádná druhá liga, z které by se dalo postupovat, tak se liga ve cvrčkovi rozšiřuje. Vše záleží na počtu současných pravidelných hráčů ligy, a to především z kapacitních důvodů. Liga se rozšiřuje o vážné zájemce ze Strmilovska. Kdo ví, jak je Strmilovsko velké, když se hovoří o cvrčkovi? Liga se rozšiřuje především o hráče z turnajů nadějí a o ty, kteří mají dlouhodobě o cvrčka zájem. Maximální počet účastníků na jeden turnaj v jednom dni je 120.

Na každý turnaj chodí různý počet hráčů. Nejlépe máme statisticky zmapovanou Ligu ve cvrčkovi. Za prvních 10 let ligy se všech 45 turnajů zúčastnili 4 hráči. Poloviny (23) a více turnajů ze všech 45 turnajů se zúčastnilo 30 hráčů. Celkem v prvních 10 letech ligy si zahrálo 115 různých hráčů.

V turnajích nadějí si od roku 2005, kdy jsme tyto turnaje začali pořádat, zahrálo 58 různých hráčů. V prvních 10 letech ligy hráli 3 hráči z turnajů nadějí "odcho-

vanci". V současnosti je to 9 hráčů z 22, kteří již v turnajích nadějí hrát nemohou.

Odhaduji, že všech turnajů ve cvrčkovi, které ve Strmilově pořádáme od roku 1996, se aktivně zúčastnilo, a mnoho z nich se stále zúčastňuje, přes 200 různých lidí.

Každý rok přibývají noví hráči. Někteří vydrží a zlepšují se, někteří vydrží, i když se nezlepšují a někteří to vzdají.

Pro ty a další zájemce, někdy v budoucnu plánuji pravidelnou takzvanou školu cvrčka.

Především Liga ve cvrčkovi je specifická bodováním a vyhlášováním celkových výsledků a jmenováním KRÁLE STRMILOVSKA ve cvrčkovi po 5 turnajích, a proto si vážíme hráčů, kteří hrají pravidelně. Takže není zas tak důležitá kvantita hráčů, ale jejich kvalita a hlavně chuť hrát pravidelně. A kvalitu v hráčském umění ve hře cvrček získává pouze ten, kdo má trpělivost učit se a chuť hrát pravidelně. Nikdo není dokonalý a zlepšuje se opravdu každý, kdo má o hru cvrček zájem.

OD 18. 5. 1996 KE DNI 6. 6. 2013 JSME VE STRMILOVĚ USPOŘÁDALI 91 TURNAJŮ

LIGA – 59 TURNAJŮ – zúčastnilo se 2 148 hráčů

STRMILOVSKÝ POHÁR – 18 TURNAJŮ – zúčastnilo se 739 hráčů

TURNAJ NADĚJÍ – 9 TURNAJŮ – zúčastnilo se 173 hráčů

TURNAJ DVOJIC – 5 TURNAJŮ – zúčastnilo se 68 párů

CELKEM SE VŠECH 91 TURNAJŮ ZÚČASTNILO 3 196 HRÁČŮ

CELKOVÝ PRŮMĚR na 1 TURNAJ = 35 HRÁČŮ

Za informace M. Kříštovi děkuje V. Vondrušová

Co se stalo v obrazech

Padayatra mírový pochod 27.7.2013

(foto V. Semotán)

(foto V. Semotán)

Tkalcovské slavnosti 31.8.2013

(foto V. Semotán)

Letní kemp mládeže 7.-14.7.2013

(foto archiv SEM o.s.)

Historie

Družstvo pro rozvod elektrické energie ve Strmilově

„Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud...“ zpívá Zdeněk Svěrák s humornou nadsázkou. A kdy to bylo ve Strmilově? O zavedení elektrického proudu jednalo obecní zastupitelstvo v roce 1921, „vzalo na vědomí projekt i rozpočet pro zřízení elektriky pro osvětlování ve městě Strmilově a jednomyslně se usneslo na tom, aby zařízení el. osvětlení zde ve Strmilově se provedlo na náklad družstva v Malém Ratmírově.“ Zastupitelé asi nechtěli nebo nemohli investovat do elektrifikace, protože obec stavěla silnice k Malému Jeníkovu a k Palupínu a na stavbu si vypůjčila 70 000 Kč, přestože dosud nesplatila půjčky uzavřené na stavbu pivovaru a obecních jatek. Strmilovský starosta Jindřich Čermák byl členem přípravného výboru pro založení družstevní vodní elektrárny v Malém Ratmírově, ale jednání výboru nebyla úspěšná, proto městská rada s povděkem přijala velkorysou nabídku A. Ratolístky instalovat dvě žárovky pro veřejné osvětlení a zdarma dodávat proud. Roku 1923 A. Ratolístka zavedl elektrický pohon ve své pletárně, elektřinu vyráběl naftovým agregátem a poskytl ji také majitelům několika domů na náměstí, podle St. Piskáčka hostinskému Janu Kopřivovi (nyní hotel), truhláři Janu Kubákovi čp. 62 a na Branu do Vonkovy tkalcovny čp. 12. Na náměstí, tehdy nově osázeném 13 lipami, svítila dvě pouliční elektrická světla, ale v ostatních domech ještě několik let svítily petrolejové lampy. V dalším roce se obec s A. Ratolístkou dohodla, že bude za paušální cenu dodávat elektřinu také do radnice, kde budou dvě žárovky v kanceláři, jedna v bytě tajemníka, jedna před radnicí a dvě ve škole. (V radnici byla 1. třída měšťanské školy.)

Roku 1925 bylo ve Strmilově založeno Družstvo pro rozvod elektrické energie, jeho prvním jednatelem byl Jindřich Čermák, starosta obce a ředitel Záložny ve Strmilově. Obec si na elektrifikaci v záložně vypůjčila 16 500 Kč a družstvu upsala podíly za 15 000 Kč, stejný obnos vložila i místní záložna. Pro srovnání, dům na náměstí (nyní pošta) koupila záložna r. 1922 za 40 000 Kč. Během roku bylo postaveno el. vedení z Jindřichova Hradce a 12. listopadu 1926 se v mnoha chalupách rozsvítily žárovky. Podle vyprávění pamětníků se sešla celá rodina a otec slavnostně otočil vypínačem... V roce 1927 svítilo ve Strmilově 185 členů družstva, byly udělané přípojky do Kunžaku, Palupína, Bořetína a Zahrádek. Proud dodávala tepelná elektrárna Mydlovary. Veřejné osvětlení bylo zpočátku pouze na náměstí, na Braně a ve Studenské ulici, později i v ostatních částech obce. Pamětníci vzpomínají, jak při elektrickém osvětlení bruslili na Hlubokém, že se na Štědrý den po večeři sešli s kamarády na ledě, domů se vrátili až před půlnocí a pak šli společně do kostela na půlnoční mši. V roce 1936 svítilo do půlnoci 28 veřejných světél a od půlnoci do rána deset.

Podle knihy protokolů výborových schůzí družstva, dochované bohužel až od roku 1944, byl pokladníkem družstva Václav Fridrich, předsedou Adolf Češka, později František Dvořák, místopředsedou Ferdinand Kubák, později František Vondruš, kontrolorem Petr Duba a pak Theodor Paulus. 6.3.1948 byla svolána výborová schůze „za účelem zřízení akčního výboru družstva“, ale navržené kandidáty místní akční výbor zamítl. Nově jmenovaný akční výbor družstva nevznikl proti

dosavadnímu vedení družstva námitky „opodstatněné k provedení očisty“, a tak se žádná poúnorová změna nekonala, zato se blížil konec elektrárenského družstva, protože sílil tlak na založení zemědělského družstva, které mělo el. družstvo převzít.

V zápise z února 1950 čteme: „Vzhledem k tomu, že u nás nebylo zřízeno ještě JZD a snad tak ani v dohledné době zřízeno nebude, usneseno vykonati valnou hromadu o Velikonočním pondělí u Františka Zlámala,“ ale Ústřední rada družstev konání valné hromady odložila na neurčito. Náladu mezi členy vystihuje zápis ze září 1950: „Debaty o možnosti likvidace družstva. Pokladník družstva referuje, že mu bylo od více členů, zvláště od nezemědělců poznamenáno, že hodlají dáti výpověď na všechny podíly z našeho družstva v případě, že se v místě utvoří JZD a převezme členy našeho družstva an blok.“

V roce 1951 muselo družstvo na příkaz ministerstva financí vyplatit místní záložně 300 podílů po 50 Kč v ceně 15 000 Kč ve vázané měně a stejný obnos musel být vyplacen místnímu národnímu výboru. Další ztrátu družstvo utrpělo v r. 1953 při měnové reformě, cena jednoho podílu byla stanovena částkou 1,30 Kč nové měny. El. družstvu nebyla povolena činnost, družstevní záložna byla nahrazena státní spořitelnou, také Hospodářské družstvo (nyní Pomezí) bylo zestátněno. V roce 1955 el. družstvo zaniklo. 282 členům měl pokladník Václav Fridrich vyplatit 1 467 podílů po 1,30 Kč, někteří členové si peníze ani nevyzvedli a darovali je škole. V následujícím roce bylo založeno zemědělské družstvo.

Mgr. Libuše Kubáková

Knihovna

Pasování prvňáčků, červen 2013

(foto archiv knihovny)

Kalendář pro knihovnu a školu je na světě!

Loňský školní rok se Knihovna Viléma Martínka ve Strmilově a žáci Základní školy Strmilov zúčastnili kromě řady jiných školních, mimoškolních a knihovnických projektů i ojedinělého knihovnického projektu s názvem Řemesla našich předků. Nápad vznikl na pravidelných poradách knihovníků okresu a úžasné na tom všem je, že se vlastními pořadateli tohoto projektu stala kromě Městské knihovny Jindřichův Hradec i každá z dalších 12 knihoven jindřichohradeckého regionu. Tento projekt si dal za cíl ...“přiblížit si některá z řemesel našich předků a mít tak malou možnost nahlédnout do někdejšího života našich předků v regionu Jindřichův Hradec.“ Jednotlivé knihovny se tohoto projektu zhostily různým způsobem. Po volbě typického místního řemesla jsme, my knihovnice, začaly pátrat po vhodné spolupráci na místní úrovni. Řada z nás oslovila pedagogy z místních základních škol, což se právě ve Strmilově ukázalo i v tomto případě opět jako vynikající volba. Již v minulosti zde totiž na základě

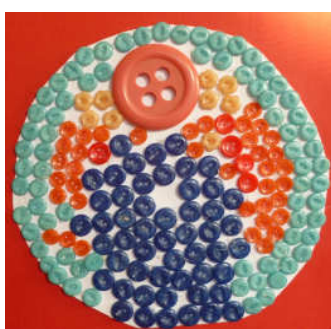
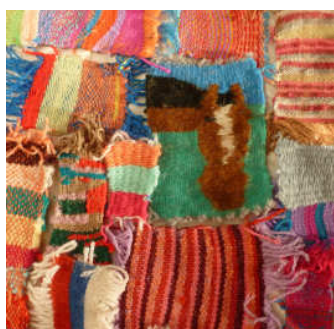
vzájemné spolupráce a vstřícnosti vznikla spousta pozoruhodných výtvarných, ale i jiných projektů a tímto projektem jsme tradici spolupráce znovu potvrdili.

Základní myšlenkou, ke které jsme všichni směřovali, bylo vytvořit s dětmi jakýmkoliv způsobem „něco“ na řemeslné téma, čím by se mohla naše obec prezentovat v konečném výstupu projektu – společném kalendáři na kalendářní rok 2014. Projekt byl tedy trochu dlouhodobější a byl rozdělen na několik fází. Po vyhlášení výtvarného tématu v březnu 2012 byl čas, kdy se vymýšlelo, jak vše výtvarně uchopit. V červnu 2012 byla již za námi beseda s bývalou pedagožkou a kronikářkou Mgr. Libuší Kubákovou na řemeslnické téma. V jejím rámci jsme si s dětmi dokonce prošli řemeslnickou stezku Strmilovem, kde jsme si ukazovali zapomenutá sídla výroben, cechů, řemesel. A bylo hotovo i výtvarně. Žáci loňské 4. třídy se zhostili tématu knoflíkářství společnou výrobou dvoudílného nástěnného plakátu, který je

k vidění v knihovně. Žáci loňské 6. třídy zase utkali množství krásných minidílek na rámečku. I ta jsou stále k vidění v knihovně. Díla obou tříd, předtím ovšem řádně místně, především sladce ohodnocená, byla nakonec o prázdninách odeslána do jindřichohradecké knihovny ke zhodnocení a ke grafickému zpracování pro kalendář.

A dnes mohu říci: Povedlo se! Kalendář je na světě. I když zde nemohlo být zveřejněno vše, co se vytvořilo, spolupráce a tvoření stálo za to. Díky tedy patří dětem, které výtvarně pomohly vzniku kalendáře, ale i celé řemeslné výstavě v knihovně. Ale velký dík patří také pedagogickým garantům projektu – Mgr. Romaně Fabešové a Mgr. Radce Bílé – za skvělou motivaci a vedení dětí při tvorbě.

Vlasta Vondrušová, Knihovna Viléma Martínka ve Strmilově

Škola a školka

...Když se podaří, co podařit se má...

“Ten dělá to a ten zas tohle a všichni dohromady udělají moc...” zpívá se v písničce z filmu “Císařův pekař, pekařův císař”.

Slunce a radost provázely již druhou zahradní slavnost v mateřské školce. Důvodů k radosti bylo opravdu dost, protože “když se podaří, co podařit se má, tak je přece krásně na světě” zpívá pro změnu Michal David. Považte sami.

1. Navrátila se k nám, i když pouze v knižní vzpomínce amerického autora Timothy C. Parrotta “Černý anděl”, rodačka a zakladatelka mateřské školy ve Strmilově, paní Terezie Karásková-Doležalová. Zahradní slavnost a vydání knihy bylo součástí projektu “Černý anděl ze Strmilova” a byla finančně

podpořena z prostředků Jihočeského kraje grantovým programem “Podpora živé kultury”. Kdo snad na slavnost nemohl přijít a přesto jej zajímá strasti plný osud naší rodačky, či by se rád dozvěděl, co má společného téměř 3 metry vysoká, temná socha anděla z Iowa City se Strmilovem, nechť navštíví mateřskou školu nebo knihovnu V. Martínka a může si odtud knihu odnést a večer se u krbu začíst do poutavého příběhu.

2. důvod k radosti je opět spojen s mateřskou školou.

Evropský peněžní měšec uspal také na tuto budovu. Bylo tudíž možné zrealizovat náš dávný sen o výměně oken, za teplejší budovy a nové, veselé fasády.

Původní rozpočet na realizaci dávného

přání byl 3 360 000 Kč (tedy peněz nejen jako za kozu, ale za celé stádo koz). Ve výběrovém řízení firmy soutěžily cenou o zakázku. Vyhrála firma “KOSTKA JH” a Strmilove, div se! Tato firma odvedla práci kvalitní, rychlou (dokončili stavební práce o měsíc dříve), spolupráce - jedna radost a ještě téměř o polovinu levněji. Náklady na celou rekonstrukci byly 1 560 000 Kč. Přestavba byla dotována z Fondu soudržnosti EU a Státního fondu životního prostředí částkou 932 464 Kč. Zbytek byl hrazen z rozpočtu města. Už dnes je ale jisté, že další část peněz se nám vrátí na úspore za topení.

A jsme zase na začátku: ... “Všichni dohromady udělají moc”...

Pomocnou ruku a ke zdaru obou akcí,

přiložil kdekdo. Ze strachu, abych někoho neopomněla, raději nejmenuji. O to více všem i za děti (oni ještě neumějí psát) MNOHOKRÁT DĚKUJI.

Věra Semotánová, ředitelka Mateřské školy ve Strmilově

(foto V. Semotán)

Co se děje ve škole...

S novým školním rokem nastalo ve škole několik změn. O prázdninách se vyměnili okna na nové škole a zároveň dveře historického vchodu. V současné době jsou tedy již ve všech třídách nová okna. V šatně mají všechny děti svoji skříňku. Už záleží opravdu na každém jedinci, jak si hlídá své věci. Byl vymalován přístěnek u školy. Nyní se můžeme těšit, jak tento přístěnek děti vyzdobí. Paní učitelka Fabešová již má připravenou vizi, co bude na stěnách namalované. Snad nebude mít nikdo pocit, že musí svou práci hned zničit, a žáci školy konečně pochopí, že mrštit ovocem, které jsem dostal na oběd, o stěnu, aby se na ní vytvořily plesnivé fleky, není ten nejlepší nápad.

Od září začíná spolupráce se SŠTO v Dačicích. Projekt Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji zahrnuje pravidelné akce, kterými bude účast našich dětí na kroužku organizovaném

zaměstnanci SŠTO. Svoz na kroužek je zajištěn. Dále proběhnou čtyři jednorázové akce. Jednou z nich bude exkurze dle výběru naší školy a potom tři exkurze do SŠTO Dačice. Projekt potrvá dva roky. Doufáme, že plánované akce naše děti zaujmou a případně se rozhodnou studovat některý z technických oborů.

V neposlední řadě došlo k výměně v pedagogickém sboru. Nastoupily dvě nové kolegyně - Bc. Hana Sluková, učitelka matematiky, a do školní družiny paní Martina Nedbalová. Změnilo se i vedení školy. Ředitelkou se stala Mgr. Ludmila Plachá a zástupcem ředitele byl jmenován pan Mgr. Jan Kocar. Ve své koncepci řízení školy, kterou jsem představila konkurzní komisi, jsem nastínila své priority. Jsou jimi mj. zajištění velmi vysoké kvality výchovně vzdělávacího procesu, vytvoření příjemného klimatu školy pro

žáky i učitele, zajišťování kompletního servisu rodičům a jejich stoprocentní informovanost, učinění školy přitažlivou pro děti nabídkou zájmových kroužků, exkurzí, projektů, soutěží. To je jen část toho, čeho chceme společně s celým pedagogickým sborem dosáhnout. Doufám, že se nám to podaří.

Vyberu-li oblast informovanosti, myslím, že jsme na dobré cestě. Rodiče, kteří nám poskytli své emailové adresy, informuje pan zástupce o všem, co se chystá. Protože rodiče na tyto zprávy reagují, mám dojem, že začínáme spolupracovat. Uvítáme všechny podněty, které nám pomůžou vylepšit chod školy. Přivítáme i spolupráci rodičů na mimoškolních aktivitách.

**Mgr. Ludmila Plachá,
ředitelka školy**

Zdraví

Lymfatická masáž

Zjednodušeně řečeno jde o zdraví velmi prospěšnou jemnou masáž lymfatických cest, která napomáhá odtoku přebytečné vody (otoky) a toxických látek z těla. Dochází k uvolnění a urychlení toku lymfy.

Lymfa = řeka v našem těle

Snad každý ví, že v lidském těle existuje lymfatický systém, ne každý už však ví, kde ho hledat. Poměrně známý je výraz mizní či lymfatické uzliny a obecně se ví i to, že jejich zduření bývá známkou vážných zdravotních komplikací. Lymfatický systém je komplexní soustava jednoduchých lymfatických cév a lymfatických uzlin, které obsahují bílé krvinky a tkáň vytvářející protilátky. Tento systém odvádí tekutinu z tkání, zachytává cizorodé částice, mikroorganismy a nádorové buňky a přivádí buňky určené k boji s infekcí, tedy protilátky na místa v těle, kde je jich zapotřebí. Z tohoto jednoduchého popisu je zřejmé, že bezchybná funkce lymfatického systému je pro náš organismus nesmírně důležitá.

Zanesené lymfatické dráhy se projevují například celkovou tělesnou únavou, pocitem vyčerpanosti, únavou nohou, otoky, celulitidou...

Lymfatická masáž podporuje de-

toxikaci, zvyšuje imunitu a pomáhá proti otokům nebo chronické únavě.

Čištění lymfy je důležité, abychom dosáhli zvýšení obranného systému a tím podpořili regeneraci organismu, předešli a postupně odstraňovali časté angíny, chřipky, záněty, akné, pozvedli imunitu. Lymfatické masáže pozitivně působí i při rehabilitaci sportovců (svalové vyčerpání, zvýšené napětí po sportovních výkonech).

V medicíně se využívá například pro rychlejší hojení a odstranění otoků po operacích - veškeré poúrazové stavy, pooperační stavy. Lymfatická masáž zlepšuje odtok produktů metabolismu v oblasti pooperační rány a podporuje hojení = uvolňuje tkáňové napětí a tím pádem zbavuje pocitu bolesti. Pozitivně působí i při nedostatečnosti žilního systému = jako prevence křečových žil. Dochází k posunu neokysličené krve v krevním řečišti. Krev se rychleji okysličuje. Proto je tento typ masáže nejšetrnější pro lidi, kteří trpí křečovými žilami. Upraví se metabolismus. Klienti se odvodní a mohou i zhubnout. Organismus se harmonizuje. Zlepší se elasticita a vzhled pokožky. Uplatnění najde tato masáž také v boji s celulitidou.

PITNÝ REŽIM, PITNÝ REŽIM, ZASE PITNÝ REŽIM !!!

Když klient nebude pít, alespoň po dobu absolvování lymfatických masáží, nemá masáž takový účinek a smysl a zbytečně si klient masáže platí. Vliv má samozřejmě také pohyb a strava. Pitný režim je ale nejdůležitější. Zkuste si představit, že myjete špinavé nádobí jarem, ale už ho neopláchnete vodou. Totéž se děje ve Vašem těle, pokud nepijete. Škodliviny zůstávají, nemohou se přefiltrovat (vyčistit), protože lymfa nemá tekutinu, která by je dopravovala do uzlin, kde se čistí, škodliviny se usazují, působí potíže a Vy se divíte, proč jste tak unavení, bez nálad, proč jste často nemocní, že Vám otékají nohy apod. Co se týče pohybu, nejlepším pohybem pro lymfu (ale i pro celé tělo) je jednoznačně CHŮZE. Nejobyčejnější a nejeníálnější pohyb, který Vás nic nestojí. Lymfu totiž rozhýbává lýtkový sval na noze a navíc při chůzi správně dýcháte, což je pro lymfu také velmi důležité. Proto ostatní sporty nejsou pro lymfu vhodné, snad kromě plavání. Jsou jistě výborné na hubnutí, tvarování postavy i na psychiku, ale pokud se jedná o problém lymfatického systému, jednoznačně prospívá chůze.

Martina Jahodová

Sport

Házenkářské soustředění

Ani o prázdninách mladé házenkářky z DHK Slavoj Žirovnice, za který hraje několik děvčat ze Strmilova, nezahálely – pan trenér Dvořák pro ně připravil na srpen čtyři dvoudenní soustředění. První dvě se konala v Žirovnici, další dvě ve sportovní hale ve Strmilově. Sešly se zde dívky všech kategorií – od minižaček až po starší žákyně – celkem cca 25 hráček. Děvčata se po měsíční pauze sešla, aby aktivně zahájila přípravu na podzimní zápasy Ligy Vysočiny, které se budou již čtvrtým rokem účastnit. Kromě klasického tréninku proběhl například i turnaj ve stolním tenise a opékání buřtů. Na závěr soustředění se uskutečnilo přátelské utkání s chlapci z Nového Veselí, na které se děvčata samozřejmě velice těšila. Utkání to bylo úspěšné - starší házenkářky prohrály o pouhou branku, mladší chlapce

dokonce porazily!

Za umožnění konání těchto soustředění

ve sportovní hale tímto děkujeme ZŠ Strmilov.

Bc. Radka Ederová

(foto archiv házenkářek)

Inzerce

Masáže

Martina Jahodová

- KLASICKÁ RELAXAČNÍ MASÁŽE
- LYMFATICKÉ MASÁŽE
- BAŇKOVÁNÍ ZAD A NOHOU
- MASÁŽE LÁVOVÝMI KAMENY
- SPORTOVNÍ MASÁŽE
- INDICKÁ MASÁŽ HLAVY
- BREUSSOVA MASÁŽ
- REFLEXOLOGIE NOHY
- DORNOVA METODA
- LIFTING OBLIČEJE
- MEDOVÉ MASÁŽE
- KINEZIOTAPING
- SM CVIČENÍ

Možnost zakoupení dárkových poukazů

Tel: 722 165 835

www.masazestrnilov.cz

NABÍZÍME

PALIVOVÉ DŘEVO

MĚKKÉ A TVRDÉ

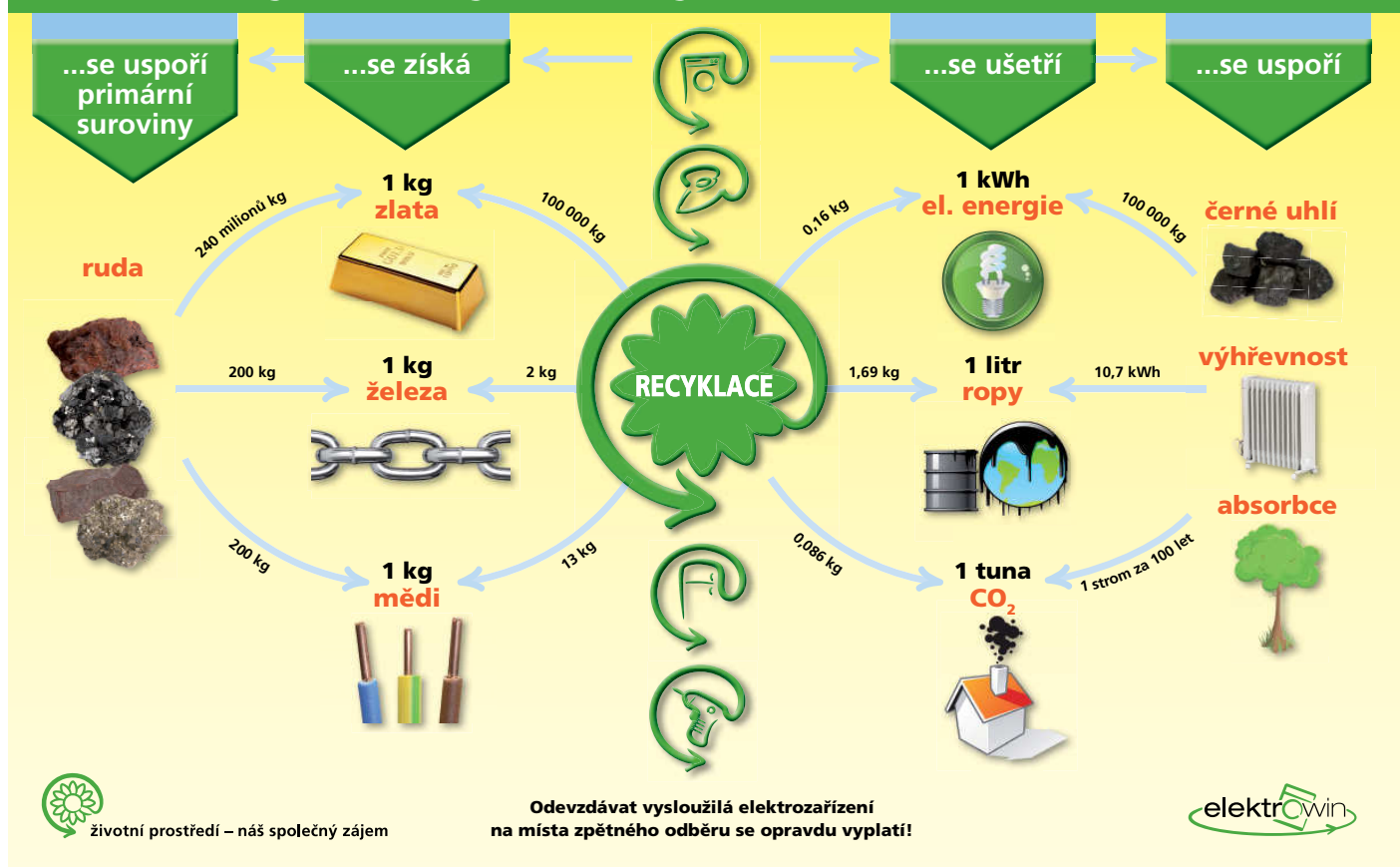
CENA 800,- Kč/metr

DOPRAVU ZAJISTÍME

Informace na tel. 774 532 901

www.expo-drevo.cz

Recyklací vysloužilých elektrozařízení...

Vydává Město Strmilov. Redakce: Knihovna Viléma Martinka ve Strmilově, Náměstí 60, 378 53 Strmilov, tel: 384 392 552, e-mail: knihovna@strmilovsko.cz. Povoleno Ministerstvem kultury e.č. MK ČR E 14924. Počet výtisků 450. Odpovědná redaktorka Vlasta Vondrušová, redakční rada Hana Příbylová, Mgr. Libuše Kubáková, Mgr. Ludmila Plachá. Úvodní kresba V. Vondrušová, kresby a foto - autoři uvedeni u jednotlivých snímků, tisk Nakladatelství Epika, Miřovského 678, 377 01 Jindřichův Hradec, cena 1 výtisku 5,- Kč. Toto číslo vychází třetí týden v říjnu 2013. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2013.